

der erkender jeg, at dette at give en Lov om Værneskat, der maa siges at være nogenlunde tilfredsstillende og ikke medføre alt for megen Misfornøjelse og alt for megen Uret, er en meget vanskelig Opgave. Jeg er her ganske enig med den højtærede Minister i, at denne Opgave aldeles ikke er tilfredsstillende løst ved Forslaget, som det er forelagt. At de, der udskrives til Soldat som fuldt tjenstdygtige uden at blive indkaldt, kunde have en Pligt til at yde noget Vederlag, fordi de ikke kommer til at bringe det samme Offer som andre, synes jeg er billigt. Og naar det nu bliver sagt, at disse Frinummere vel har været mange i de senere Aar, men at de efterhaanden vil forsvinde, er det jo nok muligt, at de vil indskrænkes, men at de ganske skulde forsvinde, kan jeg ikke erkende. Det kan de ikke, saaledes som vor Forsvarsordning er, thi de Rammer, som Lovene fastsætter, vil ikke have Plads til alle dem, der kan udskrives som tjenstdygtige, der vil altid blive nogle af dem, et større eller mindre Antal, tilbage, og for dem mener jeg altsaa, at en Værneskat vilde være fuldt berettiget. Noget anderledes stiller Forholdet sig, naar vi kommer til dem, der ikke bliver udskrevet, fordi de har Mangler, som man fra militær Side mener gør dem uskikkede til at være Soldater. Disse Mangler kan jo være af meget forskellig Beskaffenhed. Hvis en Mand mangler en Tomme i den rigtige Højde, bliver han ikke antaget til Soldat, men han kan maaske være lige saa erhvervsdygtig som nogen anden ung Mand; andre kan have mindre Fejl, krogede Tæer eller Fingre eller et eller andet lignende, som gør, at de ikke anses for fuldt tjenstdygtige og bliver kasseret, hvis der er nok foruden dem, og det kan være unge Mænd, som kan være lige saa erhvervsdygtige som andre, der udskrives til Soldater; de burde ogsaa kunne komme med under en saadan Skat. Men derfra og ned til dem, som kan siges ingen Erhvervsevne at have, kan der være en lang Afstand, der kan være mange Grader at gennemgaa, og jeg vilde rigtignok antage, at det er ganske utilstedeligt at fastsætte en Grænse som den, der er fastsat i Lovforslaget, at der ingen Erhvervs mulighed haves, saaledes at de skal betale, der ikke er i den Stilling. Der er i det hele taget mange Ting at iagttage ved en Lovgivning af denne Art, og jeg har den Mening, at skulde vi gaa til en Lov om Værneskat, maa det være Administrationens Sag at udarbejde den. Jeg tror ikke, at det la-

der sig gøre ad privat Vej, heller ikke ved at forsøge at forbedre det Forslag, som foreligger nu. Den korte Mening af Ministerens lange Tale var jo den, at man ikke for Øjeblikket kan vente, at Administrationen vil tage denne Sag op. Jeg forstod det saaledes, at der var en Mulighed derfor, naar vi faar Militærspørgsmaalet i det hele under Overvejelse, hvilket Ministeren mente vilde komme af sig selv, naar Krigen var endt, og for saa vidt er der ikke megen Anledning til at fordybe sig i Forslaget for Øjeblikket. Imidlertid vilde jeg dog gerne paa det Partis Vegne, jeg tilhører, sige, at vi har nogen Sympati for denne Tanke. Jeg synes, at der er noget berettiget i den. Paa den anden Side erkender vi Vanskeligheden; men for ikke at stille os ganske afvisende overfor Tanken, hvad Ministeren for øvrigt heller ikke gjorde, vil jeg tillade mig, naar denne Forhandling er sluttet, at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, ikke fordi jeg venter, at der i denne Samling vil kunne komme noget ud af dette Lovforslag eller af Udvalgets Behandling af det, men for dermed at give til Kende, at man afviser ikke pure Sagen, men tænker sig, at den i Fremtiden, naar Betingelserne maatte være til Stede, naar Regeringen mener at kunne tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, da muligvis kan gennemføres paa en saadan Maade, at man i hvert Fald afhjælper nogle af de Fejl, jeg mener, der er ved den nuværende Ordning, og ogsaa afhjælper noget af den Misfornøjelse, der er med denne. Der er nemlig — og det gør sig særlig stærkt gældende under de forøgede Byrder, Indkaldelserne har medført — en ikke ringe Misfornøjelse i Befolkningen med, at mange unge Mænd, der tidligere har trukket sig fri, nu gaar hjemme, medens de ældre er indkaldte, ofte til megen Byrde for dem. Det er altsaa det Standpunkt, jeg vil tage til Sagen, og dermed skal jeg anbefale Tanken til velvillig Overvejelse, naar det Tidspunkt kommer, da en saadan kan ske med Nytte.

Piper: Jeg maa jo beklage, at Ordføreren for Forslagsstillerne (Hey) ikke er til Stede i Dag, og at det er mig, der skal tage Ordet i Stedet for, saa meget mere som den højtærede Finansminister jo baserede den allervæsentligste Del af sin Tale paa en Kritik af den Tale, som det ærede Medlem af vort Parti, der ikke er til Stede i Dag, holdt, den Gang da Lovforslaget blev forelagt. Den højtærede Finansministers Udtalelser var jo i Grun-